

SURASTI KELIĄ Į TIKROVĖS PRASMĘ

Intensyviai IŠGYVENTI TIKROVĘ

Tarkite, jog gimstate, išeiniate iš savo motinos įsčių, būdamas dabartinio savo amžiaus, tai yra, kad jūsų išsivystymas bei sąmonė atitinka dabartinį jų lygį. **Koks būtų pirmas, absoliučiai pirmas jausmas**, tai yra, pirmasis reakcijos tikrovės akivaizdoje veiksny? Jei aš pirmą kartą atmerkčiau akis šią akimirką, palikdamas savo motinos įsčias, mane užvaldytų **apstulbimas** bei **nuostaba**, sukelti dalykų kaip “buvimo”.

PRIBLOKŠTAS SUSIDŪRIMO. Mane priblokštų kupinas nuostabos susidūrimas su buvimu, kuris kasdienėje kalboje išreiškiamas žodžiu “dalykas”. Dalykai! Koks “dalykas”? O tai yra konkretus ir, jei norite, banalus žodžio “esybė” variantas. Esybė: ne kaip abstrakti esybė, bet kaip buvimas, buvimas, kurio aš nekuriu, kurį randu, buvimas, kuris neišvengiamai prieš mane iškyla. Šiuo momentu, jei aš esu dėmesingas, t.y., jei esu subrendęs, negaliu neigti, jog pati didžiausia ir giliausia mano suvokiama akivaizdybė yra ta, kad aš nekuriu pats savęs, nekuriu pats savęs šią akimirką. Aš pats sau nesuteikiu būties, nesuteikiu pats sau tikrovės, kuri yra aš, aš esu “duotas”. Tai brandos akimirka, kai atrandu save patį kaip priklausantį nuo kažko kito.

**Kiekvieną rytą
manyje pabunda
džiaugsmas.**

Luigi Giussani

SUSIDURDAMA SU TIKROVE. Tai – patirtis tos neregimos sąsajos, tos mįslingos, paslaptingos esaties, atrandamos tame į visa ką atvertame žvilgsnyje, toje traukoje, kurią pažadina visa kas, tame grožyje, toje nuostaboje, kupinoje padėkos, paguodos, vilties. Kaip ši patirtis, ši be galo

turtinga patirtis, kuri sudaro žmogaus širdį, gali būti gyvybinga? Kokiu būdu ji gali tapti galinga? Susiduriant su tikrove. Vienintelė sąlyga nuolatos būti tikrai religiškiems yra nuolatos intensyviai išgyventi tikrovę. Surasti kelią į tikrovės prasmę galima **išgyvenant tikrovę be išlygų**, tai yra nieko neatsisakant ir nepamirštant.

(*Religinis jausmas*, Tyto alba, Vilnius 2000)

Žmogau, jei tu
– vien dulkės ir šešėliai,
Jei menkas, silpnadvasis –
iš kur tos svajos drąsios?

G. Leopardi

